

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۳ اگست ۲۰۲۰

آیا طالب افرادش را قربانی می کند؟

چهارشنبه- ۲۲ اسد ۱۳۹۹ - کابل: مهمترین خبر امروز از نظر من، ادعای طالب است که گفت: "گروه موسوم به دولت اسلامی یا داعش، در همکاری با دولت افغانستان قصد دارد موثر حامل زندانیان آزاد شده طالبان را هدف قرار دهند." از همین رو طالبان خواستار "احتیاط در روند انتقال زندانیان" خود شده اند.

در رابطه باخبر باید گفت، از دو حالت بیرون نیست، یا خبر بر اساس اطلاعات صحیح تنظیم شده و درست است و واقعاً چنان خطری زندانیان طالب را تهدید می نماید و یا این که این خبر درست نیست و طالب روی دلایلی چنین خبری را جعل و پخش نموده است. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- هرگاه این خبر درست باشد و دولت دست نشانده بعد از ماه ها کجدار و مریز در مورد رهائی زندانیان طالب وقتی سرانجام زیر نام "مشوره لویه جرگه" می خواهد آن ها را رها سازد و نوکری اش را کتمان نماید، تصمیم گرفته است به جای رهائی در یک تباری با متحد مخفی اش یعنی "داعش" آنها را به قتل برساند، نخستین سؤالی که در زمینه مطرح می گردد، انگیزه دولت از این حرکت است و دومین سؤال منبع اطلاع طالب از درون دولت دست نشانده و یا هم داعش.

الف - به ارتباط انگیزه دولت دست نشانده در جهت انجام چنان کاری، هرگاه پای خصومت ها و انتقام گیری های شخصی حواریون "غنی احمدزی" در میان نباشد، انگیزه دیگری وجود ندارد زیرا اشتراکات دولت دست نشانده با طالب آنقدر زیاد است که هیچ چیزی مانع آن نمی شود و اما داعش که در اساس طالب با چهره دیگر است و ریسمان هر دو چهره به دست پاکستان، نیاز به قتل عام "برادران دینی" خود ندارد.

ب- و اما به ارتباط منبع چنین اطلاعاتی، بحث اندکی شکل دیگری به خود می گیرد. چه هرگاه منبع "داعش" باشد، این به معنای بیان منشأ مشترک هر دو می باشد در غیر آن طرح چنان مسأله ای از مسایلی نیست که در سماوات و یا زیر سایه درختی قصه شود که کسی آن را بشنود. هرگاه منبع دولت دست نشانده باشد، باز هم پای مقامات تصمیم گیرنده مانند شخص "غنی احمدزی"، "حمدالله محب" و رئیس "امنیت ضدملی" دولت دست نشانده در میان می آید، چه گذشته از این که اتخاذ چنین تصمیمی به غیر از آن ها به کس دیگری تعلق نمی گیرد، از آنجائی که اجرای آن نیز بدون سهم نیروهای امنیتی دولت دست می باید صورت بگیرد، لذا ضرورت ساحه پخش چنین تصمیمی به همان ۳ فرد محدود می ماند، در نتیجه باید پرسید که کدام یک از آن سه شخص، چشم و گوش طالب در درون دولت دست نشانده است؟

۲- و هرگاه این خبر دروغ باشد سوآلی که عرض اندام می نماید، چرائی بیان چنین دروغی از جانب طالب است.
الف - طالب تصمیم دارد تا خود را از شر این ۴ صد زندانی رها سازد، مگر نمی خواهد خودش را به حیث قاتل معرفی
بدارد از همین رو پای داعش و دولت دست نشانده را به میدان کشیده است. بدین سان نه تنها خود را از شر آنها رها می
سازد، بلکه بستری برای چانه زدن های بعدی نیز مساعد می سازد.
ب- طالب نمی خواهد بدون رسیدن به دستاورد های جدیدی، پای میز مذاکرات با دولت دست نشانده بنشیند، لذا تصمیم
دارد با کشتن این افراد، مرگ آنها را بهانه قرار داده، باز هم آغاز مذاکرات را به تعویق بیندازد.

هموطنان گرامی!

حال که ظاهراً بعد از فیصله به اصطلاح "لویه جرگه مشورتی" موانع از سر راه مذاکرات بین دو طرف برداشته شده
و بر حسب ظواهر قضیه دیگر هیچ مانعی جهت دیدار بین آنها وجود ندارد، هرگاه این خبر درست باشد و واقعاً موثر
زندانیان مورد حمله قرار گرفته چند تن از آنها کشته شوند، مسلم است که نخستین نتیجه آن تعویق مذاکرات خواهد بود.
تعویق مذاکرات یعنی دوام وضعیت فعلی، یعنی ناکامی طرح های "خلیلزاد- پومپئو".

هموطنان گرامی!

نکته بس مهمی را در این رابطه نباید از یاد برد که هر دو طرف تلاش می ورزند تا مذاکرات شان را در خفا و دور از
چشم و ذهن مردم افغانستان انجام دهند، در نتیجه به میان انداختن چنین بحث هائی بدان امید که موضوع جریان
مذاکرات را از بحث ها خارج کند، نیز منتفی نیست.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع جزعلایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبد!